

V žádné ze sledovaných zemí nejsou údaje o výsledcích škol, byť korigované pomocí statistických modelů, jediným zdrojem informací o kvalitě výuky. Výsledky škol jsou vždy posuzovány ve světle dalších evaluačních výstupů, k nimž patří například inspekční zprávy, zprávy o vlastním hodnocení škol, výsledky průzkumů mezi rodiči, žáky, učitelskými sbory, informace o docházce žáků atd. To odpovídá doporučením odborníků, že pro hodnocení škol by se měla používat větší škála indikátorů, včetně tzv. měkkých měřítek, která hodnotí výkon škol v nekognitivních oblastech (Chester, 2005; Masters, 2012). Při hodnocení středních škol se země snaží zveřejňovat pestřejší paletu indikátorů hodnotících nejen výsledky žáků v kvalifikačních zkouškách, ale například i typ zkoušek, které si žáci zvolili, nebo setrvání žáků ve vzdělávání. U středních škol je rovněž věnována velká pozornost tomu, aby byly mezi sebou srovnávány pouze školy poskytující srovnatelné vzdělávací obory.

Navzdory značnému úsilí, které země vynakládají na budování systémů spravedlivého hodnocení škol, zatím není zřejmé, zda tyto formy hodnocení vedou ke zlepšování kvality výuky. Zprávy z USA, které mají dlouhodobou zkušenost se systémem akontability založené na výsledcích testů, konstatují, že samotné zveřejňování výsledků škol nevede ke zlepšení žáků (Hanushek & Raymond, 2005; Cobbold, 2010). Rovněž systémy pobídek, odměn a sankcí vycházejících z naměřených výsledků škol měly v USA relativně malý efekt na zlepšování výsledků žáků (Hout & Elliot, 2011). Podobně učitelé v Norsku pochybují, že by na základě informací o výkonech žáků v testech dokázali zlepšit svoji výuku (Tveit, 2014). Informace o výsledcích škol je proto třeba kombinovat s posuzováním výukových procesů a každodenní praxe ve školách (Masters, 2012). Pouze takový přístup může vést ke zlepšení žáků.

Literatura

Amrein-Beardsley, A. (2014). Rethinking value-added models in education. Critical perspectives on tests and assessment-based accountability. New York and London: Routledge.

Braun, H., Chudowsky, N., & Koenig, J. (Eds.) (2010). Getting value out of value-added: Report of a workshop. Washington, D.C.: The National Academies Press.

Chester, M. D. (2005). Making valid and consistent inferences about school effectiveness from multiple measures. *Educational Measurement: Issues and Practice*, 24(4), 40–52.

Cobbold, T. (2010). Reporting school results and student achievement. Save our schools research paper. Dostupné z <http://www.saveourschools.com.au>

Coleman, J. S., Campbell, E. Q., Hobson, C. J., McPartland, J., Mood, A. M., Weinfeld, F. D., & York, R. L. (1966). Equality of educational opportunity. Washington, DC: U.S. Government Printing Office.

Department for Education (2018). Secondary accountability measures. Guide for maintained secondary schools, academies and free schools. Dostupné z https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/748497/Secondary_accountability_measures_guidance_-_October_2018.pdf

Duclos, M., & Murat, F. (2014) Comment évaluer la performance des lycées? Un point sur la méthodologie des IVAL (Indicateurs de valeur ajoutée des lycées). *Éducation et formations*, No 85, 73–84.

Dunleavy, P., Margetts, H., Bastow, S., & Tinkler, J. (2006). 'New Public Management is Dead – Long Live Digital-Era Governance'. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 16(3), 467–494.

